

Sònia Moya i la poesia del feinejar

L'autora ha guanyat el Premi Amadeu Oller per a poetes inèdits amb 'Gramàtica de l'equilibri' (Galerada)

Sònia Moya (Cerdanyola del Vallès, 1981) és la guanyadora del 46è Premi Amadeu Oller, per a poetes inèdits menors de trenta anys. Segons l'editor de *Galerada*, Joan Maluquer, que publica l'obra, 'és una poetessa que em sembla molt interessant, per la ironia amb què es mira la vida, com reflexiona sobre la relació de parella, servint-se dels estris domèstics, de la vida quotidiana, poesia del feinejar, en dic jo.'

El jurat, format per Carles Miralles, David Castillo, Lluïsa Julià, Joan Maluquer, Maria Isabel Pijoan, Antoni Pladevall i Pius Morera, n'ha valorat: el to irònic i juganer, l'estructura ben travada, que més que un recull fa que sigui un llibre molt pensat, l'aspecte imaginatiu i fresc, la creació d'un llenguatge precís i original de la quotidianitat.

Poesia i música

De pare granadí i mare del barri de la Barceloneta, Sònia Moya és llicenciada en filologia hispànica per la UAB. Ara fa tres anys va anar-se'n a viure a Manresa i aquest fet li ha marcat la llengua que parla i la poesia que escriu. De ben joveneta ja escrivia, encara que havia començat fent-ho en espanyol. Després va canviar de llengua, la materna, i tot va prendre un altre sentit. Als setze anys ja recitava davant un públic amb la guitarra. Ara es concentra en el poema i, la guitarra, la deixa per al jazzman Pau Ruiz, que sovint l'acompanya en els recitals. Per ella, 'la poesia ha de ser molt musical'.

Sobre la ironia dels seus poemes, explica: 'Sempre em sorprèn que diguin que sóc irònica. Si de cas, és una ironia trista, no pas àcida.' I sobre els estris quotidians com a recurs poètic comenta: 'La catifa, les sabatilles, el got d'aigua... prenen nous significats en el poema i n'hi ha, fins i tot, com les sabatilles, que diria que es converteixen en símbol.'

Continua: 'Aquest és un poemari íntim, que parla de les inseguretats, de la relació de parella que no funciona i de la por del fracàs i del futur. A la franja dels trenta allò que havies cregut sempre no serà com et pensaves: és un moment de desengany, de pensar que les coses eren més fàcils que no són.'

Moya parla de referents: 'Luis García Montero és el poeta per qui tinc més admiració personal. I de poetes catalans: Miquel Martí i Pol, Joan Margarit, Maria Mercè Marçal, David Castillo, Anna Aguilar-Amat (va ser qui em va animar a presentar-me al premi) i Àngels Gregori.'

Un premi de prestigi

La relació de guardonats fa de l'Amadeu Oller un premi de prestigi i sobretot tenint en compte que els guanyadors sempre suposen una aposta. Han guanyat l'Amadeu Oller: Carles Miralles (1965), Miquel Desclot (1971), Joaquim Sala-Sanahuja (1973), Teresa d'Arenys (1976), Víctor Sunyol (1980), Carles Torner (1984), Núria Martínez Vernis (2000), Andreu Gomila (2001), Laia Noguera (2002), Àngels Gregori (2003), David Caño (2007), Anna Vallbona (2008).

3 juny 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)